

Sygn. akt IV U 1345/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 września 2015r. w S.

odwołania P. G. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 31 października 2014 r. Nr (...)

w sprawie P. G. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty socjalnej

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje P. G. (1) prawo do renty socjalnej od 1 sierpnia 2014 roku do 13 kwietnia 2018 roku.

Sygn. akt IV U 1345/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31.10.2014 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. działając na podstawie art. 4 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2013 r., poz. 982) oraz ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) odmówił ubezpieczonemu P. G. (1) prawa do renty socjalnej. Swoje stanowisko organ rentowy uzasadniał tym, iż w orzeczeniu z dnia 22.10.2014 r. Komisja Lekarska ZUS stwierdziła, że co prawda ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy, jednakże powyższe nie pozostaje w związku z naruszeniem sprawności organizmu powstałym przed ukończeniem 18 roku życia lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej przed ukończeniem 25 roku życia.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył P. G. (1). Wskazał, iż nie zgadza się z zaskarżoną decyzją, ponieważ nie daje mu ona środków do dalszego życia (odwołanie k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 2-3).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 29 sierpnia 2014 r. P. G. (1), ur. (...) złożył do (...) Oddział w S. wniosek o przyznanie renty socjalnej (wniosek k. 1-2 a. r.). W toku postępowania orzeczniczego Komisja Lekarska ZUS rozpoznała u ubezpieczonego schizofrenię paranoidalną (k. 30 a. l.). W związku z powyższym, Komisja Lekarska ZUS, w orzeczeniu z dnia 22.10.2014 r. stwierdziła, iż jest on całkowicie niezdolny do pracy do 30.09.2016 r., jednakże wskazana niezdolność nie pozostaje w związku z naruszeniem sprawności organizmu powstałym przed ukończeniem 18 roku życia lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej przed ukończeniem życia lub w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej (orzeczenie k. 11 a. r.). Powyższe stało się podstawą do wydania przez organ rentowy zaskarżonej decyzji z dnia 31.10.2014 r. (decyzja k. 12 a. r.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłej z zakresu psychiatrii (k. 12-13v). Biegła rozpoznała u ubezpieczonego schizofrenię paranoidalną, która powoduje, iż jest on całkowicie niezdolny do pracy w okresie do 13.04.2018 r., tj. w okresie 3 lat od daty badania. W ocenie biegłej, z dużym prawdopodobieństwem, graniczącym z pewnością można uznać, iż niezdolność do pracy ubezpieczonego powstała przed 18 rokiem życia, podczas nauki w szkole. W uzasadnieniu opinii biegła wskazała m. in., iż P. G. (1) zaczął mieć problemy w nauce w czasie, gdy uczęszczał do drugiej klasy technikum. W efekcie powyższego nie otrzymał promocji do kolejnej klasy i podjął naukę w liceum dla dorosłych. Liceum ukończył w 2010 r., jednakże nie podszedł do egzaminu maturalnego. Bezskutecznie poszukiwał pracy, obecnie nie utrzymuje żadnych kontaktów towarzyskich. Ubezpieczony podjął w sierpniu 2013 r. leczenie psychiatryczne. Z dokumentacji medycznej wynika, iż P. G. (1) zgłaszał poczucie zagrożenia, potwierdzał lęki, czuł się obserwowany i śledzony od kilku lat. Podczas badania, biegła zaobserwowała występowanie u ubezpieczonego objawów negatywnych procesu schizofrenicznego: zubożenie emocjonalne, bladość afektywną, wycofanie społeczne oraz brak aktywności celowej.

Wobec nieścisłości wniosków zawartych w opinii, dotyczących czasu powstania niezdolności do pracy, Sąd postanowił dopuścić dowód z opinii uzupełniającej. Biegła w opinii uzupełniającej (k. 26) stwierdziła, iż omyłkowo podała termin powstania całkowitej niezdolności do pracy do pracy na dzień badania sądowego, tj. 13.04.2015 r. W ocenie biegłej, precyzyjne określenie daty powstania całkowitej niezdolności do pracy u ubezpieczonego nie jest możliwe. Mając na uwadze jednak wczesne zachorowanie P. G. (1), tj. już w trakcie nauki szkolnej w technikum, prawdopodobnie w drugiej klasie, jak również stwierdzony badaniem stan psychiczny opiniowanego, biegła uznała, iż czas trwania choroby powodującej całkowitą niezdolność do pracy jest wieloletni.

Pozwany organ rentowy nie złożył zastrzeżeń do opinii w powyższym kształcie. W ocenie Sądu Okręgowego opinia biegłej z zakresu psychiatrii jest miarodajnym i obiektywnym dowodem stanu zdrowia ubezpieczonego. Jej sporządzenie zostało poprzedzone badaniem P. G. (1) oraz analizą dokumentacji medycznej zgromadzonej w sprawie. Biegła w sposób należyty uzasadniła opinię.

Z tych względów Sąd przyjął, że P. G. (1) jest całkowicie niezdolny do pracy częściowo niezdolna do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 2 ustawy o FUS, niezdolność ta ma charakter okresowy do dnia 13.04.2018 r., zaś powstała przed ukończeniem 18 roku życia, w trakcie nauki szkolnej, stosownie do treści art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy o rencie socjalnej. W ocenie Sądu, zasadnym było przyznanie ubezpieczonemu prawa do renty socjalnej od dnia 1.08.2014 r., tj. od początku miesiąca, w którym złożył on wniosek o przyznanie żądanego świadczenia, do 13.04.2018 r., czyli do dnia, do którego biegła ustaliła czas trwania całkowitej niezdolności do pracy P. G. (2).

Mając na uwadze powyższe, Sąd stosownie do treści art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji.